

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.063 van 28 juni 2012
in de zaak A. 203.826/X-15.018.**

In zake : de n.v. AANNEMINGEN GROND- EN AFBRAAKWERKEN
 MORTELMANS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Cies Gysen
 kantoor houdend te 2800 MECHELEN
 Antwerpsesteenweg 18
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de stad LIER
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Yves Loix
 kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
 Mechelsesteenweg 27
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 28 februari 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 20 december 2011 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier houdende afgifte aan de n.v. AANNEMINGEN GROND- EN AFBRAAKWERKEN MORTELMANS van een negatief planologisch attest.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 mei 2012.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Julie Lauwers, die loco advocaat Cies Gysen verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Christophe Smeyers, die loco advocaat Yves Loix verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij is een vennootschap die actief is in grond- en afbraakwerken.

Het bedrijf ligt ten oosten van de kern van de stad Lier, op de grens van de stad Lier en de gemeente Nijlen. Het is ingesloten tussen de spoorlijn Antwerpen-Aarschot en de Grote Nete en is afgezonderd gelegen in een open agrarisch gebied. Het bedrijf ontsluit via een onverharde toegangsweg op Neerloop, die via lokale wegen ontsluit op de ring rond Lier en de Kesselsesteenweg.

Het bedrijf omvat een loods en 2 woningen. Het gebied rondom de bebouwing wordt gebruikt voor de buitenopslag van grond- en afbraakmateriaal. Tevens wordt ter hoogte van de kruising van de Neerloop en de

onverharde toegangsweg een ruime, diepe zone aangewend voor buitenopslag. De toegangsweg tot het bedrijf is onverhard.

Op 15 april 1981 werd een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het oprichten van een loods met stal. Deze stal werd niet overeenkomstig de vergunning gebouwd. Voor de functiewijziging naar bedrijfsgebouw werd geen vergunning bekomen.

Voor de woning 1 werd op 28 oktober 1981 een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het verbouwen van een woonhuis bij een leefbaar landbouwbedrijf. Op 17 november 1982 werd een tweede stedenbouwkundige vergunning verkregen voor het verbouwen van een woonhuis.

Voor de woning 2 zijn herhaaldelijk weigeringen van vergunningen afgeleverd. Uit de toelichtingsnota blijkt dat bij arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 3 maart 1989 het herstel van de plaats in de vorige staat werd bevolen en een dwangsom werd opgelegd, en dat bij arrest van 20 februari 1990 de voorziening in cassatie werd verworpen.

Voor het gebruik en de inrichting van de ruime buitenopslagruimte zijn geen stedenbouwkundige vergunningen verleend.

Het bedrijf is tevens milieuvergunningsplichtig, maar beschikt niet over een milieuvergunning.

3.2. Blijkens de bestreden beslissing dient de verzoekende partij op 13 mei 2009 bij de gedelegeerde planologische ambtenaar een aanvraag in tot planologisch attest.

Op korte termijn beoogt het bedrijf de regularisatie van de bestaande toestand (zowel gebouwen als activiteiten). De zone voor buitenopslag wordt herschikt: de opslagzone omheen de gebouwen wordt iets verkleind, de opslagzone aan de toegangsweg wordt in diepte beperkt tot maximum 65m (maar iets breder gemaakt tot aan het perceel met woning 1) en langsheen de Neerloop wordt een buffer van 5m breed voorzien.

Op lange termijn wenst men het bedrijf stop te zetten en de bedrijfssite opnieuw de gewestplanbestemming landschappelijk waardevol

agrarisch gebied te geven. De loods en 2 woningen worden hierbij aangegeven als te behouden.

3.3. Op 5 juni 2009 stelt de gedelegeerde planologische ambtenaar vast dat de aanvraag ontvankelijk en volledig is, en beslist hij dat “op basis van de ligging van het bedrijf, de aard van de activiteiten en de aard van de aanvraag kan worden besloten dat een afweging op lokaal niveau, rekening gehouden met de planningscontext, aangewezen is” en dat “(d)e behandeling van de aanvraag (...) dan ook aan de stad Lier (dient) te worden toegewezen”.

Op 8 juni 2009 ontvangt het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier de aanvraag van de gedelegeerde planologische ambtenaar.

3.4. Het bedrijf is volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan Mechelen gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De stad Lier is volgens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen geselecteerd als structuurondersteunend kleinstedelijk gebied.

Het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Afbakeningslijn kleinstedelijk gebied”, goedgekeurd bij ministerieel besluit van 28 juli 2006, neemt het bedrijf op in buitengebied.

In het ruimtelijk structuurplan van de provincie Antwerpen behoort Lier tot de hoofdruimten “De Antwerpse fragmenten” en “Netegebied”. Deze hoofdruimten worden uitgewerkt in verschillende deelruimten. Het betrokken bedrijf is gelegen in de deelruimte “Gebied van de Grote Nete”. Voor deze deelruimte gelden de volgende doelstellingen: stimuleren van open ruimte functies, beheersen van lintvorming en beperken van barrièrewerking.

Volgens het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van de stad Lier, goedgekeurd bij besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 9 oktober 2003, is het bedrijf gelegen in de hoofddeelruimte “valleigebieden” en in de deelruimte “valleigebied Grote Nete”. Onder meer volgende principes moeten hier worden gehanteerd:

- handhaven en indien mogelijk versterken van de natuurlijke eigenheden;
- nieuwe hoogdynamische functies weren;

- bestaande hoogdynamische functies (weekendverblijven en zonevreemde bedrijven) verdrijven (uitdovingsbeleid en herlokalisatiebeleid);
- verspreide bebouwing tegengaan en indien mogelijk terugdringen;
- versterken van de relatie met de vallei van de Kleine Nete.

3.5. Het Agentschap Natuur en Bos verleent een voorwaardelijk gunstig advies .

Het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie verleent een gunstig advies.

Onroerend erfgoed Antwerpen verleent een ongunstig advies.

Het departement Landbouw en Visserij verleent een ongunstig advies.

De deputatie van de provincie Antwerpen verleent een ongunstig advies.

3.6. De GECORO verleent in zitting van 21 september 2009 een ongunstig advies:

“(H)et afleveren van een planologisch attest (kan) niet (...) worden gebruikt om een regularisatie te bekomen. Het bedrijf zit niet op zijn plaats. De voorliggende activiteit komt enkel in aanmerking voor herlokalisatie omwille van de strijdigheid met de doelstellingen van de hogere beleidskaders en het GRS. Bovendien ontbreken ook de nodige milieu- en stedenbouwkundige vergunningen voor dit bedrijf”.

3.7. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert de aanvraag op 14 september 2009 ongunstig:

“Het bedrijf is stedenbouwkundig onvergund. Op korte termijn beoogt de aanvraag de regularisatie van deze onvergunde situatie. Bij de beoordeling hiervan mag niet worden uitgegaan van de voldongen feiten maar dient een ruimtelijke afweging te gebeuren.

Het bedrijf kent een geïsoleerde ligging, in het valleigebied van de Grote Nete dat structuurbepalend is voor de natuurlijke structuur op Vlaams niveau. Het gebied heeft een open karakter en is landschappelijk waardevol. Het bedrijf kent een extensief ruimtegebruik, waarbij een ruime oppervlakte wordt ingenomen voor buitenopslag. Het bedrijf heeft een grote ruimtelijke impact in het open valleigebied. De regularisatie van dit bedrijf op deze locatie is ruimtelijk niet verdedigbaar.

De geplande herschikking van de buitenopslag doet niets af aan deze conclusie.

Het bedrijf dient te herlocaliseren. Dit wordt ook expliciet aangegeven in het GRS; in de deelruimte ‘valleigebied Grote Nete’ wordt voor zonevreemde bedrijven herlocaliseren vooropgesteld. Het toch op korte termijn regulariseren van de gehele bedrijfssituatie is strijdig met dit principe uit het GRS. Het verlenen van een regularisatievergunning(en) maakt het na te streven uitdovings-/herlocalisatiescenario eerder onrealistisch.

Tenslotte wordt opgemerkt dat het voorontwerp van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de 2de spoorontsluiting voor de Zeehaven van Antwerpen langsheen de spoorweg een zone voor hoofdspoorweg voorziet. Indien inderdaad geopteerd zou worden voor dit toekomstig spoorwegtracé, dan kan dit een bijkomend probleem zijn ten aanzien van dit bedrijf’.

3.8. In zitting van 20 december 2011 treedt het college van burgemeester en schepenen van Lier de ongunstige adviezen bij en levert het een negatief planologisch attest af.

Onder punt “6.11. Ruimtelijke afweging” overweegt het bestreden besluit wat volgt:

“6.11. Ruimtelijke afweging

Het bedrijf is stedenbouwkundig onvergund en beschikt evenmin over de vereiste milieuvergunningen. Op korte termijn beoogt de aanvraag de regularisatie van deze onvergunde situatie.

Een plan dat een voldongen feit regulariseert kan enkel bij uitzondering en dient verantwoord te worden door serieuze en ernstige redenen. Er mag daarbij niet gehandeld worden onder druk van voldongen feiten. Er dient uitgelegd waarom de vroegere bestemming niet meer voldeed en waarom het voldongen feit aan een betere ruimtelijke ordening beantwoordt.

De ruimtelijke aanvaardbaarheid van de onvergunde situatie moet met andere woorden gemotiveerd kunnen worden vanuit een volwaardige ruimtelijke afweging.

Het behoud van het onvergunde bedrijf op deze locatie is vanuit een ruimtelijke afweging echter niet verdedigbaar. Immers:

Het bedrijf kent een geïsoleerde ligging, in het valleigebied van de Grote Nete dat structuurbepalend is voor de natuurlijke structuur op Vlaams niveau. Het gebied heeft een open karakter en is landschappelijk waardevol. Het bedrijf kent een extensief ruimtegebruik, waarbij een ruime oppervlakte wordt ingenomen voor buitenopslag. Het bedrijf heeft een grote ruimtelijke impact in het open valleigebied.

De opslag van materialen en grond verstoort dermate het open valleilandschap van de Grote Nete dat de regularisatie van dit bedrijf op deze locatie ruimtelijk niet verdedigbaar is.

De geplande herschikking van de buitenopslag doet niets af aan deze conclusie.

Tenslotte wordt opgemerkt dat het voorontwerp van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de 2de spoorontsluiting voor de Zeehaven van Antwerpen langsheen de spoorweg een zone voor hoofdspoorweg voorziet. Indien inderdaad geopteerd zou worden voor dit toekomstig spoorwegtracé, dan kan dit een bijkomend probleem zijn ten aanzien van dit bedrijf.

Standpunt met betrekking tot het behoud van het bedrijf op de huidige locatie:

ONGUNSTIG

Het bedrijf kent een geïsoleerde ligging, in het valleigebied van de Grote Nete dat structuurbepalend is voor de natuurlijke structuur op Vlaams niveau. Het gebied heeft een open karakter en is landschappelijk waardevol. Het bedrijf kent een extensief ruimtegebruik, waarbij een ruime oppervlakte wordt ingenomen voor buitenopslag. Het bedrijf heeft een grote ruimtelijke impact in het open valleigebied. De regularisatie van dit bedrijf op deze locatie is ruimtelijk niet verdedigbaar.

Het bedrijf dient te herlokaliseren. Dit wordt ook expliciet aangegeven in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan; in de deelruimte 'valleigebied Grote Nete' wordt voor zonevreemde bedrijven herlokalisatie vooropgesteld.

Standpunt met betrekking tot de uitbreiding op korte termijn:

ONGUNSTIG

Het bedrijf dient te herlokaliseren omwille van de strijdigheid met de doelstellingen van de hogere beleidskaders en het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. In het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan wordt expliciet aangegeven dat in de deelruimte 'valleigebied Grote Nete' voor zonevreemde bedrijven herlokalisatie wordt vooropgesteld. Het toch op korte termijn regulariseren van de gehele bedrijfssituatie is strijdig met dit principe uit het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. Het verlenen van een regularisatievergunning(en) maakt het na te streven uitdovings-/herlokalisatiescenario onrealistisch.

Standpunt met betrekking tot de uitbreiding op lange termijn:

ONGUNSTIG

Een uitdovingscenario is op zich uiteraard aanvaardbaar, doch dit dient reeds op korte termijn te gebeuren, zonder eerst nog over te gaan tot regularisatie van de bedrijfssituatie. In het uitdovingscenario dient de loods een agrarische functie te krijgen of kan hooguit een functiewijziging plaatsvinden binnen de randvoorwaarden van het uitvoeringsbesluit op de functiewijzigingen. Het behoud van de tweede, onvergunde woning is ook hierbij onder geen beding aanvaardbaar”.

3.9. Een afschrift van dit besluit wordt aan de verzoekende partij betekend met een ter post aangetekend schrijven van 27 december 2011.

IV. Onderzoek van de vordering

4.1. Overeenkomstig artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onderzoek van de ernst van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting

4.2. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan “van artikel 3, 4 en 145 ter, §1, tweede lid van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (...), van artikel 5 §2 van besluit van de Vlaamse regering van 4 juni 2004 tot bepaling van de nadere regels inzake het planologisch attest, schending van de bindende bepalingen van het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan Lier, schending van artikel 2.2.3 VCRO, de schending van artikel 4.6.1 VCRO(,) van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (...), de beginselen van behoorlijk bestuur inzonderheid de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en evenredigheidsbeginsel alsook uit machtsoverschrijding”,

“DOORDAT door de verwerende partij een negatief planologisch attest verleend werd waarbij in het kader van ruimtelijke afweging slechts rekening wordt gehouden met de vergunningstoestand van het bedrijf en de ruimtelijke kenmerken en ruimtelijke inpasbaarheid, zonder dat de bestreden beslissing bleek (sic) geeft de economische en sociale gevolgen van een herlokalisatie van verzoekende partij te hebben onderzocht;

EN TERWIJL artikel 145ter, §1, alinea 2 DORO stelt dat bij de beoordeling van het planologisch attest ‘de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar (worden) afgewogen en wordt er rekening gehouden met de ruimtelijke

draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen.’ en artikel 4 DORO een soortgelijk streven naar ‘ruimtelijke kwaliteit’ vooropstelt waarbij maatschappelijke behoeften worden afgewogen;

EN DOORDAT de weigeringsbeslissing van oordeel is dat het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan noopt tot herlokalisatie van het bedrijf van verzoekende partij op korte termijn, en de aanvraag tot planologisch attest op lange termijn in het verdwijnen van de bedrijfsactiviteiten voorziet in geval van het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd van de bestuurders;

TERWIJL de bindende bepalingen van het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan Lier bepalen:

‘- Valleigebied Grote Nete (deelruimte lc)

Ook het valleigebied van de Grote Nete is een zeer waardevol natuurgebied. Het landschap is weliswaar opener en grootschaliger maar eenzelfde visie wordt gehanteerd:

- handhaven in indien mogelijk versterken van de natuurlijke eigenheden;
- nieuwe hoogdynamische functies weren;
- bestaande hoogdynamische functies (weekendverblijven en zonevreemde bedrijven) verdrijven (uitdovingsbeleid en herlokalisatiebeleid);
- verspreide bebouwing tegengaan en indien mogelijk terugdringen;
- het aanwezig bouwkundig erfgoed (Karthuizershoeve en Jezuitenhoeve) komt enkel voor bewoning (zo mogelijk voor landbouwgezinnen) in aanmerking;
- waar mogelijk de relatie rivier - riviervallei herstellen (verlagen dijken);
- versterken van de relatie met de vallei van de Kleine Nete;
- bevrozen lintbebouwing langs de Kesselsesteenweg;
- tegengaan/terugdringen verkeersdrukte op de Kesselsesteenweg;’

EN DOORDAT de bestreden beslissing stelt dat het verlenen van een planologisch attest het volgens het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan Lier na te streven uitdovings/herlokalisatiescenario onrealistisch maakt;

TERWIJL naar luid van artikel 2.2.3 VCRO wat betreft ruimtelijke uitvoeringsplannen stedenbouwkundige voorschriften bij ruimtelijke uitvoeringsplannen van die aard kunnen zijn dat ze na verloop van tijd in werking treden of dat de inhoud op een bepaald tijdstip verandert, naar luid van artikel 4.6.1 VCRO een stedenbouwkundige vergunning ook uitdrukkelijk voor een bepaalde duur kan worden verleend en milieuvergunningen voor een bepaalde duur kunnen worden verleend;

EN DOORDAT de bestreden beslissing verwijst naar het voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de tweede spoorontsluiting voor de Zeehaven van Antwerpen langsheen een zone voor hoofdspoorweg;

TERWIJL de ruimtelijke ordening van het Vlaamse Gewest, de provincies en de gemeenten wordt vastgelegd in ruimtelijke structuurplannen, ruimtelijke uitvoeringsplannen en verordeningen.

EN TERWIJL de overheid in de bestreden beslissing duidelijk de redenen moet vermelden waarop haar beslissing steunt en waaruit blijkt dat zij is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, dat zij die

correct heeft beoordeeld en dat zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

ZODAT de bepalingen en beginselen opgeworpen ter hoogte van het middel geschonden zijn”.

In de toelichting bij het middel zet de verzoekende partij uiteen dat, hoewel ruimtelijke motieven als ruimtelijke draagkracht en de niet vergunde toestand van bepaalde gebouwen ruimschoots worden betrokken, de bestreden beslissing op geen enkel ogenblik de economische en sociale gevolgen van het verlenen van een negatief planologisch attest in de beoordeling betreft. Het gaat om werkgelegenheid voor 5 personen, en in de aanvraag staat uitdrukkelijk vermeld dat het bedrijf om economische redenen niet kan herlokaliseren. Het bestreden besluit heeft uitsluitend oog voor de ruimtelijke kenmerken van de omgeving die echter reeds gedurende 40 jaar door opslag van grond- en afbraakmaterialen wordt gekenmerkt. De bestreden beslissing maakt dan ook volgens de verzoekende partij een kennelijk onredelijke afweging van de in het geding zijnde belangen.

Voorts betoogt de verzoekende partij dat het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan Lier (hierna: GRS Lier) (p. 214 en 232) niet op ondubbelzinnige wijze voorziet dat slechts herlokalisatie tot de mogelijkheden behoort, en dat het alleszins geen termijn voorop stelt wat betreft uitdoving/herlokalisatie van bestaande zonevreemde bedrijven in de betrokken “deelruimte Grote Nete”. Volgens de verzoekende partij kan aldus wel een RUP worden opgesteld waarin in een nabestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied “of iets dergelijks” wordt voorzien. Artikel 2.2.3. van de Vlaamse Codex Ruimtelijk Ordening (hierna: VCRO) voorziet immers dat stedenbouwkundige voorschriften van die aard kunnen zijn dat de inhoud ervan op een bepaald tijdstip verandert.

Ook de stelling dat het verlenen van regularisatievergunningen de doelstellingen van het GRS Lier op lange termijn op de helling zou zetten, gaat volgens de verzoekende partij voorbij aan het gegeven dat ook stedenbouwkundige vergunning luidens artikel 4.6.1. VCRO voor een bepaalde duur kunnen worden verleend, en ook vergunningen voor de exploitatie van hinderlijke inrichtingen in tijd beperkt zijn.

Voorts volgt volgens de verzoekende partij uit de samenlezing van artikel 145ter §1, artikel 4 en artikel 3 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna: DRO) dat de overheid bij de beoordeling van een aanvraag tot planologisch attest beperkt is tot het geven van uitvoering aan het ruimtelijk ordeningsbeleid dat is vastgesteld in de door artikel 3 DRO bepaalde instrumenten, met name de ruimtelijke structuurplannen, de ruimtelijke uitvoeringsplannen en verordeningen.

Uit de bestreden beslissing blijkt evenwel dat één van de weigeringsmotieven erin bestaat dat het gebied naast een hoofdspoorweg zou komen te liggen ingevolge een “voorontwerp” van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. Krachtens de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen dient de beslissing over een aanvraag tot planologisch attest uitdrukkelijk te worden gemotiveerd. Te dezen kan volgens de verzoekende partij niet begrepen worden hoe door een verwijzing naar beleidsdocumenten die buiten het decretale planningsinstrumentarium vallen, a fortiori niet wanneer de motieven die aan de basis van het beleidsdocument liggen onvermeld blijven, aan de formele motiveringsplicht wordt voldaan. Zij moet de bestuurde namelijk in staat stellen te begrijpen op grond van welke feitelijke en juridische gegevens in concreto de beslissing is genomen. In casu gaat de bestreden beslissing uit van manifest onjuiste feiten.

Beoordeling

4.3. Het toentertijd geldende artikel 4 DRO bepaalt:

“De ruimtelijke ordening is gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit”.

Het toentertijd geldende artikel 145ter, § 1, eerste en tweede lid DRO bepaalt:

“§ 1. Het planologisch attest is een document dat aangeeft of een bestaand bedrijf al dan niet behouden kan worden op de plaats waar het gevestigd is. In het geval van behoud worden de ruimtelijke ontwikkelingsmogelijkheden op korte en op lange termijn meegedeeld.

Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen en wordt er rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen”.

4.4. De diverse binnen de artikelen 4 en 145ter §1, tweede lid DRO bedoelde behoeften en de daarmee gepaard gaande aanspraken op de ruimte moeten evenwichtig tegen mekaar worden afgewogen. De vereiste dat de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar worden afgewogen benadrukt het facetmatig karakter van de ruimtelijke ordening. Voorts blijkt uit de wetsgeschiedenis dat bij de gelijktijdige onderlinge afweging van deze verschillende maatschappelijke activiteiten één bepaalde behoefte zwaarder kan doorwegen in een bepaalde situatie (Parl. St. VI. Parl. 1995-1996, nr. 360/3, 18). Een bepaalde ruimtelijke behoefte kan derhalve na afweging in een bepaalde situatie niet noodzakelijk gelijkwaardig zijn aan een andere ruimtelijke behoefte. De genoemde decreetsbepaling vermeldt naast de gevolgen voor het leefmilieu, ook de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen als criteria waarmee rekening wordt gehouden bij het invullen van de ruimtelijke ordening. Tevens dient bij de afweging van de ruimtelijke behoeften rekening te worden gehouden met de ruimtelijke draagkracht van de omgeving. De voornoemde principes vereisen derhalve dat de diverse binnen de door voormelde bepalingen bedoelde behoeften en de daarmee gepaard gaande aanspraken op de ruimte, evenwichtig tegen mekaar worden afgewogen en dat bij deze afweging rekening wordt gehouden met de ruimtelijke draagkracht van de omgeving. De Raad van State oefent hierop enkel de redelijkheidstoets uit, vermits het aan de bevoegde overheden toekomt de nodige beleidskeuzes te maken. Het komt de verzoeker, die de genoemde bepaling geschonden acht, toe om aan te tonen dat de gemaakte keuze manifest onredelijk is.

4.5. Te dezen blijkt de beleidskeuze te zijn gemaakt op het niveau van de structuurplanning en in het bijzonder het GRS Lier dat het bedrijf van de verzoekende partij opneemt in het “valleigebied Grote Nete”. Op dat ogenblik heeft de overheid de verschillende behoeften afgewogen en de versterking van de natuurlijke eigenheden laten primeren ten nadele van bestaande hoogdynamische functies waaronder zonevreemde bedrijven (zie randnummer 3.4.).

Door uitvoering te geven aan de beleidsdoelstellingen van de structuurplannen heeft de beslissende overheid de afgifte van het negatief planologisch attest op het eerste gezicht afdoende onderbouwd.

4.6. De verzoekende partij betreft verder op het eerste gezicht tevergeefs het onderscheid tussen de in het GRS Lier gebruikte begrippen “uitdoven” en “herlokaliseren” op haar situatie.

Betrokken op een aanvraag tot planologisch attest geldt de vraag naar het mogelijk behoud van het bedrijf op de plaats waar het is gevestigd als uitgangspunt. Alleen in geval van behoud worden de ruimtelijke ontwikkelingsmogelijkheden op korte en lange termijn meegedeeld.

De stelling van de verwerende partij dat het behoud van het onvergunde bedrijf op deze locatie niet verdedigbaar is omwille van de grote ruimtelijke impact van het bedrijf op het open valleigebied en, derhalve, de strijdigheid met de beleidsdoelstellingen van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, impliceert krachtens de bepaling van artikel 145ter, §1, eerste lid DRO dat ook op korte termijn geen ontwikkelingsmogelijkheden voorliggen. De bepalingen van de artikelen 2.2.3 en 4.6.1 VCRO, juncto de begrippen gehanteerd door het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, kunnen dan ook op het eerste gezicht niet dienstig worden ingeroepen.

4.7. De kritiek ten slotte van de verzoekende partij op het motief dat is gesteund op het voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de 2de spoorontsluiting voor de Zeehaven van Antwerpen lijkt op het eerste gezicht evenmin dienstig. Uit de lezing van de integrale motivering van de bestreden beslissing blijkt immers dat dit motief, waarin wordt gesteld dat dit een

“bijkomend probleem (kan) zijn ten aanzien van dit bedrijf”, een overtollig motief vormt dat de genomen beslissing op het eerste gezicht geenszins schraagt.

4.8. Het eerste middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting

4.9. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan “van artikel 145 ter, §1, lid 5 en 6 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (...), van artikel 5 §1 van (het) besluit van de Vlaamse regering van 4 juni 2004 tot bepaling van de nadere regels inzake het planologisch attest, van het subsidiariteitsbeginsel, van het bindend gedeelte van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (hierna: het RSV) en van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de formele motiveringswet) en uit machtsoverschrijding”,

“DOORDAT het bestreden negatief planologisch attest verleend werd door het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier;

TERWIJL bij het bepalen van de bevoegde overheid de gedelegeerd planologische ambtenaar overeenkomstig artikel 5, §1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 4 juni 2004 tot bepaling van de nadere regels inzake het planologisch attest onder meer rekening moet gehouden worden met de planningscontext en de ruimtelijke kenmerken van de onmiddellijke omgeving;

EN TERWIJL het planologisch attest betrekking heeft op een terrein dat grotendeels omgeven wordt door natuurgebied volgens het gewestplan en gelegen is in de onmiddellijke nabijheid van een GEN;

EN TERWIJL volgens het bindend gedeelte van het RSV de natuurlijke structuur door het Vlaams Gewest wordt afgebakend;

EN TERWIJL het bedrijf in de onmiddellijke omgeving van een spoorweg gelegen is en onder meer de weigeringsbeslissing stelt dat een voorontwerp gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de 2de ontsluiting voor de Zeehaven van Antwerpen de spoorweg een zone voor hoofdspoorweg voorziet en het RSV voorziet dat de Vlaamse Overheid op dat punt beslissingsbevoegdheid heeft (p. 384 RSV);

EN TERWIJL het GRS van de stad Lier over de betrokken site en het bedrijf als dusdanig geen concrete vermeldingen bevat, maar zich beperkt tot algemeenheden over zonevreemde bedrijven in een ruimer gebied;

ZODAT de bepalingen en beginselen opgeworpen ter hoogte van het middel werden geschonden”.

In de toelichting bij het middel betoogt de verzoekende partij, na een theoretische uiteenzetting omtrent de bevoegdheidverdelende regels in het DRO, dat een planologisch attest en de beslissing van de gedelegeerde planologische ambtenaar individuele administratieve rechtshandelingen zijn die vallen onder de formele motiveringsplicht, zodat de bepaling van de voor het planologisch attest bevoegde overheid uitdrukkelijk moet worden gemotiveerd. De beslissing van de gedelegeerde planologische ambtenaar vormt samen met de bestreden beslissing een complexe rechtshandeling. De vernietiging van het negatief planologisch attest kan worden gevorderd op grond van een onregelmatigheid in de beslissing van de gedelegeerde planologische ambtenaar, als onderdeel van een complexe administratieve rechtshandeling.

Volgens de verzoekende partij kon de gedelegeerde planologische ambtenaar het college van burgemeester en schepenen niet aanduiden als bevoegd orgaan om volgende redenen:

- 1) het bedrijventerrein paalt onmiddellijk aan een spoorweg langs waarheen blijkens de bestreden beslissing zelf het Vlaamse Gewest plannen heeft om er een tweede spoorontsluiting voor de Zeehaven van Antwerpen te voorzien. Het is bijgevolg niet het college van burgemeester en schepenen, maar het Vlaamse Gewest, dat zich over de aanvraag tot planologisch attest diende uit te spreken, aangezien het college klaarblijkelijk de mogelijkheid van het behoud van het bedrijf, te verzekeren middels een RUP, gelet op de onmiddellijke nabijheid van de spoorweglijn, niet zelf kan verzekeren.

Luidens de richtinggevende bepalingen van het RSV (p. 384) is het noodzakelijk op Vlaams niveau een hoofd- en regionaal spoorwegennet voor personen- en goederenvervoer en vormingsstations te selecteren. In de bindende bepalingen (p. 487) stelt het RSV dat het Vlaamse Gewest “de bestaande spoorwegvakken (selecteert) die als hoofdspoorweg in aanmerking komen. Het Vlaamse Gewest duidt deze spoorwegvakken in de gewestplannen of in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen aan. Voor de nieuw aan te leggen spoorwegvakken worden door het Vlaamse Gewest in de gewestplannen of in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen terreinen

gereserveerd.” Ook de lijn Antwerpen-Lier-Hasselt-Montzen wordt daarbij in het RSV vermeld. De aanvraag diende dus door de Vlaamse regering en niet door het college van burgemeester en schepenen te worden behandeld, en

- 2) de aanvraag tot planologisch attest heeft betrekking op een terrein dat volledig paalt aan een VEN-gebied, dat is gelegen in een belangrijk faunistisch gebied, dat volgens het gewestplan is gelegen in (herbevestigd) agrarisch gebied alsook, volgens het PRUP “Afbakening kleinstedelijk gebied Lier”, in buitengebied.

Het betreft de exclusieve bevoegdheid van het Vlaamse Gewest om de natuurlijke en agrarische structuur af te bakenen in buitengebied (RSV, bindend gedeelte, p. 479). Gelet op artikel 5, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 4 juni 2004 tot bepaling van de nadere regels inzake het planologisch attest dat stelt dat bij het bepalen van de bevoegde overheid rekening moet worden gehouden met de planningscontext en de ruimtelijke kenmerken van de omgeving, diende het Vlaamse Gewest de aanvraag tot planologisch attest te behandelen.

Beoordeling

- 4.10. Het toentertijd geldende artikel 145ter, §1, vijfde en zesde lid DRO bepaalt:

“De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor de aanvraag, de ontvankelijkheid en de beoordeling van het planologisch attest.

Indien de aanvraag onvolledig is, meldt de planologische ambtenaar binnen de 20 dagen welke gegevens er ontbreken. Indien de aanvraag volledig is, geeft de planologische ambtenaar binnen 20 dagen een ontvangstbewijs af en stuurt hij de aanvraag door naar de overheid, die belast is met het maken van het ruimtelijk uitvoeringsplan of het plan van aanleg voor het gebied, waar het bedrijf zich bevindt, hierna de bevoegde overheid te noemen.

Is het college van burgemeester en schepenen belast met het opmaken van het plan, dan stuurt de planologische ambtenaar een afschrift van de aanvraag naar de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar met het oog op het formuleren van een advies als vermeld in het tiende lid”.

- Artikel 5, §1 van het besluit van de Vlaamse regering van 4 juni 2004 tot bepaling van de nadere regels voor het planologisch attest, bepaalt:

“Bij het bepalen van de bevoegde overheid houdt de gedelegeerd planologische ambtenaar onder meer rekening met de volgende elementen:

- 1° de planningscontext;
- 2° de kenmerken van het bedrijf, zowel vanuit ruimtelijk, economisch, milieutechnisch en historisch oogpunt, als vanuit de mobiliteitsproblematiek;
- 3° de ruimtelijke kenmerken van de omgeving, zowel de bestaande ruimtelijke structuur van de ruimere omgeving, als de ruimtelijke kenmerken van de onmiddellijke omgeving;
- 4° de impact van de gevraagde uitbreiding op korte en lange termijn”.

4.11. Luidens artikel 5, §2, eerste lid van hetzelfde besluit doet de bevoegde overheid “in” de beslissing over de aanvraag tot planologisch attest een “gemotiveerde” uitspraak over het behoud van het bedrijf op de huidige locatie in de huidige schaal, de voorgestelde uitbreiding op korte termijn en de voorgestelde uitbreiding op lange termijn. Die voorgeschreven motiveringsplicht is op het eerste gezicht niet minder streng dan deze voorgeschreven door de formele motiveringswet. De bestreden beslissing over de aanvraag tot planologisch attest lijkt dan ook niet onder de toepassing van de laatstgenoemde wet te vallen.

4.12. De akte waarbij de gedelegeerde planologische ambtenaar de bevoegde overheid aanduidt, is onderdeel van een complexe rechtshandeling zodat de gebeurlijke onwettigheid ervan aanleiding kan geven tot de vernietiging van de latere bestreden beslissing.

De verzoekende partij voert in essentie aan dat te dezen niet de gemeente bevoegd is om het planningsinitiatief bedoeld in artikel 145ter, §1, zesde lid te nemen en derhalve om het planologisch attest te verlenen, maar wel het Vlaamse Gewest, om de redenen die zij in het middel heeft uiteengezet.

4.13. De beslissing van de gedelegeerde planologische ambtenaar om de behandeling van de aanvraag aan de gemeente toe te wijzen, is gemotiveerd als volgt:

“Planningscontext

De bedrijfsactiviteiten zijn volgens het gewestplan Mechelen (KB 05 augustus 1976 en wijzigingen) gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het bedrijf situeert zich op het grondgebied van de stad

Lier. Lier is in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen geselecteerd als structuurondersteunend kleinstedelijk gebied. De afbakening van deze kleinstedelijke gebieden is een bevoegdheid van de provincies. Het afbakeningsproces voor het kleinstedelijk gebied Lier werd afgerond. Het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ter uitvoering van dit proces werd op 28 juli 2006 goedgekeurd. Het bedrijf ligt buiten de afbakening van het kleinstedelijk gebied.

In de visie voor landbouw, natuur en bos, regio Neteland, is het bedrijf gelegen in het deelgebied Ruit tussen Lier - Herentals - Geel - Heist-op-den-berg. De bedrijfssite maakt geen deel uit van het herbevestigd gebied (BVR 21 december 2007), maar is wel gelegen in het actiegebied 'Grote Netevallei van Lier tot Hellebrug en vallei van de Gestelbeek'. Het is een actiegebied categorie II (verder onderzoek noodzakelijk).

In het provinciaal ruimtelijk structuurplan Antwerpen ligt het bedrijf in de hoofdruimte 'Netegebied'.

Het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van Lier werd door de bestendige deputatie van de provincie Antwerpen definitief goedgekeurd op 9 oktober 2003.

De vallei van de Grote Nete ligt op ca. 250m van het bedrijf. Deze vallei werd aangeduid als VEN-gebied (Vallei van de Grote Nete benedenstrooms).

Op 300m ten zuidwesten van het bedrijf ligt het beschermd stadsgezicht en monument 'Jezuïtenhoeve' (MB 24 oktober 1995) en op 600m het beschermd stadsgezicht 'Ravenstijnhof' (MB 24 oktober 1995) (beiden liggen aan de overzijde van de spoorweg). Rondom de Grote Nete ligt de relictzone 'Dal van de Grote Nete'.

De bedrijfssite is volledig gelegen in overstromingsgevoelig gebied. Het overgrote deel van de bedrijfssite ligt in mogelijk overstromingsgevoelig gebied, de randen van de bedrijfssite liggen in effectief overstromingsgevoelig gebied.

Kenmerken van het bedrijf

Mortelmans NV is actief in grond- en afbraakwerken. De grond- en afbraakwerken zijn ca. 40 jaar geleden gestart als nevenactiviteit van een loonwerkersbedrijf. In 1991 werd de NV Mortelmans opgericht.

Op de bedrijfssite bevinden zich twee woningen, een bijgebouw en een loods (1250m²). Het ruimere gebied rondom de bebouwing wordt gebruikt voor opslag van grond en afbraakmateriaal. De opslag bevindt zich ter hoogte van de toegangsweg en ter hoogte van de loods. Ter hoogte van de toegangsweg gaat het over een gebied van ca. 1,5ha, met een stapelhoogte van 7m (zand). Het gebied tussen de loods en de toegangsweg wordt gebruikt voor opslag van afbraakmateriaal (ca. 5500m²). De toegangsweg tot het bedrijf is onverhard. De overige perceelsdelen worden gebruikt als weiland.

Op de bedrijfssite is ook een veeteeltbedrijf aanwezig. Het bedrijf houdt 10 paarden, 20 ezels en 8 koeien. Een deel van de loods (ca. ¼) wordt gebruikt als stal voor koeien en paarden. De ezelstal bevindt zich in het bijgebouw achter de woningen. De eigenaar beschikt over een milieuvergunning voor deze activiteit.

Volgens de aanvraag werd er voor de eerste woning een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het verbouwen van een

woning in 1981 en 1982. De tweede woning is een verbouwde schuur waarvoor geen vergunning werd afgeleverd. De regularisatieaanvraag werd herhaaldelijk geweigerd. Voor de loods werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd in 1981 (als stal). In 1982 volgde een PV omdat de loods niet conform de vergunning werd gebouwd. De functiewijziging van stal naar loods voor opslag werd niet vergund. Er is geen vergunning gekend voor de aanwezige opslag in open lucht. Uit de vergunningstoestand kan worden afgeleid dat zowel de tweede woning, de aanwezige opslag in open lucht als de functiewijziging van stal naar opslagruimte niet vergund zijn. De gegevens m.b.t. de vergunningstoestand kunnen tijdens het openbaar onderzoek worden geverifieerd.

Het bedrijf heeft momenteel 5 werknemers, waaronder 2 zaakvoerders. Het bedrijf genereert dagelijks ca. 17 vervoersbewegingen, waarvan 6 door woon-werkverkeer, 10 in functie van de bedrijfsactiviteiten (vrachtwagens) en 1 door klanten.

Het bedrijf heeft een omzet geboekt van meer dan 250.000 euro in het boekjaar dat de aanvraag vooraf gaat. Het bedrijf is milieuvergunningsplichtig, maar beschikt niet over een milieuvergunning.

Ruimtelijke kenmerken van de omgeving

Het bedrijf ligt ten oosten van de kern van Lier, op de grens van de gemeenten Lier en Nijlen. Het bedrijf ligt ingesloten tussen de spoorlijn Antwerpen-Aarschot en de vallei van de Grote Nete. Het bedrijf ligt solitair in een open agrarisch gebied.

Het bedrijf ontsluit via een onverharde toegangsweg op Neerloop, die via lokale wegen ontsluit op de ring rond Lier (R16, geselecteerd als drager van provinciaal stedelijk netwerk) en de Kesselsesteenweg (N13, secundaire weg type III).

De impact van de gevraagde uitbreiding op korte en lange termijn

Op korte termijn wenst het bedrijf een bestendiging en regularisatie van de bestaande toestand, o.a. met het oog op het verkrijgen van een milieuvergunning. De regularisatie gaat zowel over de niet vergunde gebouwen als over de aanwezige activiteiten. De zone voor opslag wordt herschikt. De opslag tussen de Neerloop en de woningen wordt voorzien tussen de straat (Neerloop) en de woningen, met een maximale diepte van 65m en een maximale hoogte van 3m. De opslagruimte ter hoogte van de loods blijft behouden. Ter hoogte van Neerloop wordt een groene buffer van 5m breed voorzien; rondom de opslag ter hoogte van de loods wordt een groenscherm voorzien.

Op lange termijn (10-15 jaar) wenst men het bedrijf stop te zetten en wil men de bedrijfssite terug omvormen naar de oorspronkelijke gewestplanbestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied, weliswaar met behoud van beide woningen en de loods.

Er zullen geen bijkomende werknemers worden aangeworven. Het aantal dagelijkse voertuigbewegingen zal niet toenemen.

Besluit

De aanvraag handelt over een zonevreemd bedrijf, waarvan zowel de gebouwen als de aanwezige activiteiten grotendeels niet vergund zijn. Het bedrijf vraagt op korte termijn een bestendiging en regularisatie van de bestaande toestand, met het oog op het verkrijgen van een milieuvergunning. De opslagruimte in open lucht wordt verkleind en

overzichtelijker gestructureerd. Op lange termijn vraagt men om de bedrijfssite, na de stopzetting van de bedrijfsactiviteiten, terug de huidige gewestplanbestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied te geven (met behoud van woningen en loods). Op basis van de ligging van het bedrijf, de aard van de activiteiten en de aard van de aanvraag, kan worden besloten dat een afweging op lokaal niveau, rekening gehouden met de planningscontext, aangewezen is. De behandeling van de aanvraag dient dan ook aan de stad Lier te worden toegewezen”.

4.14. Vooreerst blijkt uit de voormelde bepaling van artikel 5, §1 van het besluit van de Vlaamse regering van 4 juni 2004 dat de gedelegeerde planologische ambtenaar op het eerste gezicht onder meer, maar allerminst uitsluitend, rekening houdt met de zgn. “planningscontext” bij het bepalen van de overheid die hij bevoegd acht om het planologisch attest af te leveren. De kenmerken van het bedrijf vanuit verscheidene oogpunten, alsook de ruimtelijke kenmerken van het bedrijf en de impact van de gevraagde uitbreiding op korte en lange termijn zijn evenzeer elementen waarmee de gedelegeerd planologische ambtenaar rekening houdt, nog afgezien van de vaststelling dat de opsomming van relevante elementen in de aangehaalde bepaling niet limitatief is.

Verder neemt de omstandigheid dat de vallei van de Grote Nete van Lier tot Nijlen en van Hellebrug tot Lodijk wordt beschouwd als structuurbepalend voor de natuurlijke structuur op bovenlokaal niveau en blijkens de bestreden beslissing de opmaak van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor dit gebied is gepland, op het eerste gezicht niet weg dat binnen die context op gemeentelijk niveau planningsinitiatieven mogelijk zijn die mede in uitvoering van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan dat voor het valleigebied van de Grote Nete versterking van de natuurlijke eigenheden voorstaat, deze basisregels aanvullen. De bevoegdheid van het Vlaamse overheid om de natuurlijke structuren op Vlaams niveau af te bakenen sluit op het eerste gezicht nadere planningsinitiatieven op een lager niveau alleszins niet uit.

De verzoekende partij kan derhalve op het eerste gezicht niet in haar betoog worden bijgetreden dat met uitsluiting van de gemeente, het Vlaamse Gewest exclusief bevoegd zou zijn om met betrekking tot het betrokken gebied planningsinitiatieven te nemen en derhalve, om planologische attesten af te leveren.

4.15. Het blijktens de bestreden beslissing voorliggen van een voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de 2de spoorontsluiting voor de Zeehaven van Antwerpen, doet op het eerste gezicht niet anders besluiten. Bij de beoordeling van de ernst van het eerste middel is gebleken dat het bedoelde motief een overtollig motief lijkt te zijn. De argumentatie van verzoekende partij biedt overigens geen inzicht in de mate waarin het terrein waarop haar bedrijf is gelegen, is betrokken bij bedoeld voorontwerp.

4.16. Het tweede middel is evenmin ernstig.

4.17. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat niet is voldaan aan een van de door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen. Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig juni 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	voorzitter van de Raad van State,
Johan Bovin,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Roger Stevens